

IN MEMORIAM

ROBERTS FREIMUTS (1951–2020)

Anita Liepiņa, žurnāla *Jaunā Gaita* redakcijas kolēģijas locekle,
Guntis Liepiņš, akadēmiskās vienības *Austrums* vecbiedrs

Toronto Zinātņu centrā 1974. gadā ir beigusies filmas *Nāves ēnā* izrāde. Pirmā filma no Latvijas. Izpārdota! Finansiāli privāti riskēta un izkārtota. Ārā ejot, Guntim un Anitai Liepiņiem piesteidzas jauns cilvēks, pateicas par izrādi un piesolās labprāt palīdzēt kārtot nākamos sarīkojumus.

Tā sākās draudzība un sadarbība 40 gadus, kopēja darbība *Dardedzē* un *Ave Sol Kanādā* valdēs, uzturot sakarus ar Latviju. Par to viņš 2003. gadā saņēma Triju Zvaigžņu ordeņa Zelta goda zīmi. Dzimis Kanādā 1951. gada 30. jūnijā, Roberts apmeklēja Toronto Latviešu biedrības skolu un latviešu ģimnāziju,

piedalījās arī skautu kustībā. Bērnībā vasaras pavadīja gan Sidrabenes vasaras nometnē, gan ģimenes vasarnīcā.

Latviju Roberts pirmo reizi apciemoja 1977. gadā. Pēc tam gandrīz katru otro gadu. Par sakariem ar Latviju Robertu izmeta no korporācijas *Talavija*. Bet viņš *Talaviju* vai kādu no talaviešiem ar ļaunu nepieminēja. Vēlāk viņš pievienojās *Austrumam*. Ilgus gadus bija atbildīgs par e-pasta saziņu. Kanādas kopas vecākais divas reizes, vecākā vietnieks vienu reizi, sekretārs četras reizes un vēstko-pas redaktors divas reizes. Izpalīdzīgs ar savām zināšanām latviešu sabiedrībā, viņš gadiem



izkārtoja savienojumu Latvijas Valsts prezidenta uzrunai Latviešu centrā 18. novembrī, *Latviešu centra dienā Latvijai*.

Robertam bija plašas intereses. Pilota licence no agriem 70. gadiem līdz vēliem 80. gadiem. Viņam patika fotografēt, abi ar Marutu dejoja tautas dejas ar *Diždanci*, Hamiltonas *Vainadziņu* un *Dižo danci*, viņi apmeklēja gan beisbola spēles, gan operu.

Viņš bija ieguvis lietišķo zinātņu bakalaura grādu fotogrāfijā (*Bachelor of Applied Arts – Photographic Arts*) akadēmisko grādu Raiersona Politehniskajā institūtā (*Ryerson Polytechnic Institute*), tagad Raiersona Universitāte (*Ryerson University*) Toronto, kur viņš turpināja strādāt vizuālo mākslu (*Image Arts*) nodaļā 35 gadus, aizejot pensijā 2010. gadā.

Divdesmit gadus Robertu mocīja Parkinsona slimība. Liktenis bija lēmis, ka viņš zaudēja

samaņu, ciemojoties Latvijā 2015. gadā, un tika pārvests atpakaļ uz Kanādu. Viņš kļuva par gultas pacientu ar ļoti ierobežotām spējām sazināties. Robertu apciemojot, bija jāvalkā speciāls tērps, lai viņu pasargātu no slimībām. Bet mūžībā viņu aizsauca 2020. gada 21. novembrī.

Ar savu sieviņu Marutu Roberts iepazinās 1976. gada dziesmu svētkos Toronto un apprecējās 1985. gadā, mijot gredzenus pēc dievturības tradīcijas, kājas uz akmens turēdami. No mātes puses viņā ritēja libiešu asinis. 2013. gadā Freimutu ģimenes svētku sveiciens bija arī libiešu valodā: *Riemiži Taļšpivdi ja pāgiņ vonnō ūdōs āigastōs!* (Priecīgus Ziemassvētkus un daudz laimes nākamā gadā!).

Robertam (skat. attēlu) vissvarīgākais dzīvē bija viņa ģimene, Maruta, meitas – Audra un Tija – un viņa tauta.